

Full diocesà

30 de juny del 2024

p5 —Inaugurat l'Espai Sert a la catedral

p7 —Francesc, primer papa a participar en un G7

Pregant per les vocacions a Ars

Una trentena de preveres i un diaca, encapçalats pel nostre bisbe, van fer, del 9 al 12 de juny, un pelegrinatge a Ars (França) per pregar per les vocacions sacerdotals.

Ars-sur-Formans és una petita població, coneguda principalment per la seva importància espiritual relacionada amb sant Joan Maria Vianney, més conegut com el Sant Rector d'Ars. Aquest sant va ser rector de la parròquia d'Ars des de 1818 fins a la seva mort en 1859. És conegut per la seva dedicació a la confessió i la seva vida de penitència i pregària.

El santuari, que inclou la basílica de Sant Sulpici —amb les restes del sant—, la rectoria on va viure i la capella de la Providència, és un lloc de gran importància espiritual. Hi acudeixen molts pelegrins per resar i buscar inspiració en la vida del sant.

El pelegrinatge va començar de bon matí, a la renovada església del Seminari de Vic, on el bisbe presidí l'eucaristia d'inici del pelegrinatge. Una ruta en autocar portaria l'expedició fins a Ars, on hom s'allotjà al Seminari Internacional Joan Pau II.

L'endemà, el pastor diocesà dirigia un recés, animant els clergues a renovar contínuament en la pregària i l'Eucaristia la vida sacerdotal. A continuació, es feia la visita a la basílica i a la casa parroquial d'Ars.

A la tarda, després d'una dinàmica participativa imitant el camí d'Emaús, es visitava el Monument de l'Encontre, que recorda la trobada entre sant Joan Maria Vianney i un vaillet a l'inici del seu ministeri a Ars: «Tu m'ensenyas el camí d'Ars, jo t'ensenyaré el camí del cel.» (Continua a la pàgina 4.)

«Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna»

Diumenge XIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-li cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

(1,13-15.2,23-24)

Salm responsorial

Amb quin goig us exalço, Senyor!

[29]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

(8,7.9.13-15)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Hi havia una dona que patia pèrdues de sang des de feia dotze anys. Havia consultat molts metges, que l'havien fet sofrir molt, i s'hi havia gastat tot el que tenia. No va millorar gens,

sinó que anava de mal en pitjor. Aquesta dona, que havia sentit parlar de Jesús, se li acostà per darrere enmig de la gent i li tocà el mantell, perquè pensava: «Encara que li toqui només la roba que porta, ja em posaré bona.» A l'instant se li estroncà l'hemorràgia i sentí que el mal havia desaparegut. Jesús, que sabia prou bé el poder que havia sortit d'ell, es girà a l'instant i preguntava a la gent: «Qui m'ha tocat la roba?» Els deixebles li deien: «La gent us empeny pertot arreu, i pregunteu qui us ha tocat?» Però Jesús anava mirant, per veure qui ho havia fet. Llavors aquella dona, que sabia prou què havia passat, s'acostà tremolant de por, es prosternà davant d'ell i li digué tota la veritat. Jesús li respongué: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau.»

Encara parlava, que arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: 'Noia, aixeca't'. A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

(5,21-43)

«Li dóna la mà i li diu: "Talita, cum", que vol dir: "Noia, aixeca't"»

«No tinguis por; tingues només fe»

Marcel Nsanzineza, prev.

El relat de l'evangelí d'aquest diumenge és una catequesi sobre Jesús com a autor de la resurrecció dels morts, encara que la resurrecció que esperem no sigui la tornada a aquesta vida, com passa amb la nena de Jaire, sinó la vida amb Déu i al costat Déu. És una catequesi també sobre la fe, ja que, gràcies a la fe en Jesús, la dona va ser curada de la seva malaltia i Jaire recobrà la seva filla amb vida.

Jesús dient a la dona: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau i queda guarida del mal que et turmentava», no solament li atorga la guarició corporal, sinó també mental i espiritual, en el sentit de veure's impura, és a dir, allunyada de Déu. Això és així perquè en la mentalitat de l'Antic Testament trobem: «Quan una dona perdi sang durant molts dies, quedarà impura tants dies com duri l'hemorràgia. Tot llit on jegui, tot seient on s'assegui serà impur. Tothom qui toqui aquestes coses quedarà impur» (Lv 1,25-27). La resposta de Jesús a la petició de Jaire, cap de la sinagoga, de venir a casa seva a guarir la seva filla que s'estava morint, és una resposta al seu acte de fe total. I quan uns de casa seva li diuen: «La teva filla s'ha mort. Què en trauràs, d'amoïnar el Mestre?», Jesús respon: «No tinguis por; tingues només fe.»

En Jesús, Déu dona vida en abundància a qui s'adreça a ell amb fe. La primera lectura, extreta del llibre de la Saviesa, ja ho deia amb aquestes paraules: «Déu no ha fet la mort ni troba cap gust a destruir els qui viuen. Déu ho ha creat tot perquè existeixi: les coses creades són saludables» (Sv 1,13-14).

Déu estima la vida, dona vida, ell és la vida. Quan Jesús es troba amb malalts o moribunds, els aixeca. Cada diumenge ens reuneix per dir a cadascú: «Aixeca't», per fer-nos vius. Enmig de les dificultats, atrevim-nos a alçar els ulls cap a Crist!

La imatge

A casa de Jaire, la filla fa cara de despertar-se del son quan Jesús la mira perquè torni a viure. Els pares, sense perdre de vista la filla, imploren atents a veure què passa. Pere, Jaume i Joan, deixebles invitats a entrar, admiren l'esdeveniment des d'un segon terme —al cap i a la fi no són de la família—. Els qui havien rigut quan Jesús havia assegurat que la noia només dormia, són fora, a la sala.

La filla de Jaire (ca. 1430). Bíblia Ottheinrich

Agenda

Lit. hores: Setmana I

1 dilluns

—Santa Elionor, mr.

Mes consagrat a la Preciosíssima Sang de NSJC
Am 2,6-10.13-16 / Salm 49 /
Mt 8,18-22

2 dimarts

—Santa Sinforosa

Am 3,1-8;4,11-12 / Salm 5 /
Mt 8,23-27

3 dimecres

—Sant Tomàs, apostol

Ef 2,19-22 / Salm 116 /
Jo 20,24-29

4 dijous

—Santa Berta, abadessa

—Sant Laureà, mr.

Am 7,10-17 / Salm 18 / Mt 9,1-8

5 divendres

—Sant Miquel dels Sants, trinitari, patró de Vic

Am 8,4-6.9-12 / Salm 118 /
Mt 9,9-13

6 dissabte

—Sant Isaiàs, profeta

—Santa Maria Goretti, vg.

—Sant Ròmul, bisbe mr.

Am 9,11-15 / Salm 84 / Mt 9,14-17

7 diumenge XIV durant l'any / Cicle B

Jornada de responsabilitat en el trànsit

—Sant Ot (Odó), d'Urgell

—Sant Fermí

Ez 2,2-5 / Salm 122 / 2C 12,7-10 / Mc 6,1-6

Dies de pregària i descans seguint les passes de sant Joan Maria Vianney

Redacció

(Prové de la pàgina 1)

A continuació, a la basílica va tenir lloc el moment central del pelegrinatge, la missa concelebrada. Després, la pregària davant el sepulcre del sant, patró de tots els rectors del món.

Finalment, els pelegrins pogueren veure una pel·lícula que narra la vida del Sant Rector d'Ars.

L'endemà, després de la missa i l'esmorzar, sortida en autocar. Parada a Lió, on es va visitar la basílica de Nostra Senyora de Fourvière, un dels monuments més emblemàtics de la ciutat. És dedicada a la Mare de Déu i fou erigida en agraïment per la protecció percebuda a la ciutat durant les guerres i les epidèmies. És un lloc de pelegrinatge important i simbolitza la fe i la devoció dels lionesos. Constitueix un dels punts més visitats de Lió, tant per la

bellesa arquitectònica del temple com per les impressionants vistes panoràmiques de la ciutat des del pujol de Fourvière.

Després, una ràpida visita a la catedral de Lió, dedicada a sant Joan Baptista. Es començà a construir en el segle XII i s'acabà en el segle XV. La seva arquitectura és una combinació d'estils romànic i gòtic, destacant per la seva rosassa i les seves finestres de vitralls, que daten dels segles XIII i XIV. Aquest temple ha estat el lloc de molts esdeveniments històrics importants, incloent-hi concilis i cerimònies reials. Per exemple, el papa Joan XXII va ser coronat aquí en 1316.

Un agradable dinar a prop d'Avinyó i el retorn cap a Vic van posar punt final al pelegrinatge i jornades sacerdotals de fi de curs, que deixaren una profunda sensació de gratitud i renovació espiritual.

La catedral de Vic estrena el nou Espai Sert

Amb la inauguració es poden contemplar per primera vegada les teles dels tres projectes que Sert va fer per a la catedral

En un acte molt concorregut, Mn. Joan Mir, degà del capítol de canonges, va donar la benvinguda als assistents fent-los imaginar «la catedral com un cofre neoclàssic que guarda dos tresors: l'art i la fe. Aquests dos tresors han estat presents a la catedral des de l'inici —a l'època del bisbe Oliba—. I amb la inauguració de l'Espai Sert, s'obre una nova part d'aquest cofre».

Dani Font, delegat del Patrimoni Cultural del bisbat de Vic, era l'encarregat de posar en context el que s'inaugurava: «La idea no sorgeix per casualitat, sinó que culmina un llarg procés per a donar valor a l'obra de Sert a la catedral». Font explicà que «l'any 1900 un jove pintor enviava una carta al bisbe Torras i Bages fent-li una petició: "¿No té pas en el seu bisbat una iglésia qualsevol amb parets (com més grans millor) sobre les quals faria unes quantes pintures?" El generós oferiment va ser ben acollit, perquè, aquell mateix any, Torras i Bages encarregà al jove pintor Josep Maria Sert (1874-1945) la decoració de la catedral de Sant Pere de Vic. Començava així un enorme projecte artístic que durà quaranta-cinc anys i que esdevingué l'eix conductor de la intensa vida de l'artista».

En 1906, Sert va enllestir els primers esbossos de mida natural del projecte encarregat en 1900 pel bisbe Torras

i Bages per a la catedral vigatana. Els presentà primer a París i després a la capital d'Osona, amb molt bona acollença. Les escenes bíbliques representades en aquests esbossos són la «Lluita de Jacob amb l'àngel» i la «Tercera Benaurança». Les obres no es van instal·lar a la catedral, i la resta del projecte no va ser mai executat, demorat per diferents qüestions.

Ara, amb aquestes dues teles instal·lades al nou espai, a la catedral de Vic s'hi podran veure per primera vegada els tres projectes que l'artista va concebre per al temple. Com va recalcar Font, «el que va fer Sert aquí és una aventura cultural i artística que no té paral·lel en la història de l'art». A més, es pot entrar a l'interior de la maqueta de l'edifici amb tota la proposta decorativa que Sert va fer, en 1930, on mostrava com volia decorar el sostre de la catedral; la va elaborar per anar a Madrid a demanar diners.

Finalment, el bisbe de Vic, Romà Casanova, va subratllar «el pas arriscat del bisbe Torras i Bages d'encarregar a un jove Sert de pintar la catedral».

Coincidint amb la inauguració, també es presentà una nova audioguia de la catedral, a partir de les intervencions de Josep Maria Sert.

Les persones amb discapacitat no poden ser descartades

Declaració «Dignitas infinita» (IX)

El tractament de les persones amb discapacitat varia considerablement a tot el món, i els problemes que enfronten són diversos i complexos. Tot i els avenços en la legislació i la conscienciació, encara hi ha molts reptes importants. Entre ells, discriminació i estigma; accés limitat a l'educació; desocupació; dificultats en l'accés als serveis de salut; barreres físiques i transport; etc.

Diu la declaració *Dignitas infinita* que «aquesta condició d'especial vulnerabilitat, la de les persones amb discapacitat, tan rellevant en els relats evangèlics, qüestiona universalment què significa ser una persona humana, precisament des d'un estat de deficiència o discapacitat. La qüestió de la imperfecció humana té també clares implicacions des del punt de vista sociocultural, ja que, en algunes cultures, les persones amb discapacitat sovint pateixen marginació, quan no opressió, en ser tractades com a autèntics "descartats". En realitat, tot ésser humà, sigui quina sigui la seva condició de vulnerabilitat, rep la seva dignitat pel fet mateix de ser estimat i volgut per Déu. Per aquestes raons, cal fomentar en la mesura possible la inclusió i la participació activa en la vida social i eclesial de tots aquells que, d'alguna manera, estan marcats per la fragilitat o la discapacitat».

En una perspectiva més àmplia, caldrà recordar que la «caritat, cor de l'esperit de la política, és sempre un amor preferencial pels últims, que està darrere de totes les accions que es realitzin a favor dels pobres [...]; preocupar-se de la fragilitat, de la fragilitat dels pobles i de les persones. Cuidar la fragilitat vol dir força i tendresa, lluita i fecunditat, enmig d'un model funcionalista i privatista que condueix inexorablement a la "cultura del rebuig". [...] Significa fer-se càrrec del present en la seva situació més marginal i angoixant, i ser capaç de dotar-lo de dignitat. Així certament es genera una activitat intensa, perquè cal fer el que sigui per salvaguardar la condició i dignitat de la persona humana».

En diferents parts del món sofreixen discriminació i estigma; accés limitat a l'educació; desocupació; dificultats en l'accés als serveis de salut; barreres físiques i transport; etc.

Francesc, primer papa que participa en el G7

Discurs sobre les oportunitats i riscos de la IA

El papa Francesc va participar la tarda del divendres 14 de juny en la sessió conjunta de la cimera del G7 celebrada a Borgo Egnazia, Pulla, al sud d'Itàlia. És el primer papa que pren part en una cimera dels «Grans de la Terra», i es va referir a la intel·ligència artificial (IA) com una «eina fascinant», tot i que també «tremenda». Va expressar que, igual que totes les «eines» creades per la humanitat des de temps immemorials, la IA té el potencial tant d'oferir grans beneficis com de causar danys greus.

L'advertiment de Bergoglio va ser contundent: «Condemnariem la humanitat a un futur sense esperança si traguéssim a les persones la capa-

citat de decidir per elles mateixes i per les seves vides, condemnant-les a dependre de les eleccions de les màquines. Necessitem garantir i protegir un espai de control significatiu de l'ésser humà sobre el procés de decisió utilitzat pels programes d'intel·ligència artificial. Hi ha en joc la dignitat humana.»

El Sant Pare es va preguntar: «Pot funcionar el món sense política? Pot haver-hi un camí eficaç cap a la fraternitat universal i la pau social sense una bona política?» I ell mateix respongué: «No! La política és necessària.» I afegí espontàniament: «Sempre existeix la temptació d'uniformar-ho tot.»

Vols regalar a algú una setmana de vacances?

Els ancians també desitgen passar una setmana diferent

Per a aquest estiu, algunes de les cases de les Germanetes dels Pobres han preparat una setmana plena d'activitats perquè joves i ancians gaudeixin participant-hi junts. No et perdis aquesta oportunitat de passar uns quants dies amb ells. Dels ancians sempre se n'aprèn, i tu els pots transmetre tota la teva energia. Veureu que, encara que la diferència generacional és important, teniu moltes coses en comú amb ells!

Vine i comprovaràs com l'amor de Déu es manifesta en la dedicació als altres!

Gràcies a tu, els ancians podran anar al cine, a la platja o simplement prendre un gelat a la plaça major. Et trobaràs amb altres joves que comparteixen la mateixa il·lusió d'ajudar els altres. Tindràs l'oportunitat de trobar-te amb Crist, ja que el millor només pot venir d'ell.

Activitat per a joves de 18 a 35 anys. A Vic té lloc del 6 al 12 de juliol, però hi ha altres ciutats. Inscripcions: <https://www.hermanitasdelospobres.es/te-atreves/>

El bisbe de Roma

Romà Casanova, bisbe de Vic

Entorn de la solemnitat dels Sants Apòstols Pere i Pau celebrem el Dia del Papa, una jornada en què els cristians catòlics agraïm al Senyor el ministeri de la unitat del bisbe de Roma i, amb el nostre donatiu en la col·lecta de la missa dominical o en una aportació directa a aquesta finalitat, donem suport a les obres de caritat i apostolat que el Sant Pare impulsa personalment, des de la seva mirada de pastor de tota l'Església.

La primacia del bisbe de Roma planteja reptes en el camí vers una Església reunificada

Justament aquest mes de juny el Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians ha fet públic un document intitulat *El bisbe de Roma*, que tracta de la primacia i de la sinodalitat en els diàlegs ecumènics. En aquest escrit es fan palesos els reptes que planteja la primacia del bisbe de Roma en el camí vers una Església reunificada. En la gènesi d'aquest estudi hi ha la invitació de sant Joan Pau II a tots els cristians a trobar —«evidentment, junts»— les formes en les quals el ministeri del bisbe de Roma «podrà realitzar un servei d'amor reconegut pels uns i pels altres» (*Ut unum sint*, 95). En la mateixa línia, Benet XVI va expressar la necessitat d'aprofundir «el discerniment entre la naturalesa i la manera d'exercir el primat». De la seva banda, el papa Francesc ha subratllat la urgència de reprendre la invitació de Joan Pau II, observant que «hem avançat poc en aquest sentit». Resta clar que la unitat dels cristians i la primacia del successor de Pere a la seu de Roma estan íntimament unides. S'ha d'avançar, doncs, en els diàlegs de la vida i de la teologia amb la confiança que la unitat és un do de l'Esperit Sant, perquè l'ecumenisme espiritual és l'ànima del moviment ecumènic.

El camí sinodal que està avançant arreu de l'Església, com a expressió de la seva naturalesa més íntima, és una fita important en el sender de la unitat. Hi ha una interdependència clara entre primacia i sinodalitat. Aquesta és la gran aportació que està fent el sant pare Francesc vivint i impulsant en primera persona el camí eclesial de la sinodalitat. Des de la percepció fonamental del camí sinodal del «tots», «alguns», «un», es veu clarament la riquesa de l'Església en la seva diversitat de dons i carismes i, al mateix temps, la necessitat d'un ministeri de la unitat en el moment de donar la paraula oportuna en la primacia de l'Evangeli i en el *sensus fidei* del poble sant de Déu. La comunió i la missió en un món global demanen, encara més, un ministeri d'unitat a nivell universal.

